740/06

Den 30. januar 2006 blev i sag nr. 66.448:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom har tegnet ejerskifteforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med en anmeldt skade på en indendørs swimmingpool.

Selskabet har efter indbringelse for nævnet afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at kravet er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren ved skrivelse af 28/3 1999 anmeldte diverse forhold på ejendommen, herunder at malingen på bund og vægge i swimmingpoolen var blæret op, hvilket medførte, at betonen blev blotlagt, når blærerne sprang. Poolen er opført i forbindelse med opførelse af ejendommen i 1974.

Forholdet blev i første omgang afvist som en dækningsberettigende skade af selskabets taksator, men efter et møde hos klageren bl.a. med deltagelse af selskabets cheftaksator meddelte selskabet ved skrivelse af 12/10 1999, at det ville vende tilbage, når det havde fået en tilbagemelding fra firmaet B. Swimmingpool ApS vedrørende overfladebehandlingen. Ved skrivelse af 26/11 1999 meddelte selskabet, at det anerkendte forholdet som en dækningsberettigende skade, men at det - henset til overfladebehandlin-

gens høje alder - ville gøre en værdiforringelse på 50 % gældende. Samtidig meddelte selskabet, at udgiften til nyt vand og kemikalier i poolen ikke var omfattet af forsikringen.

I skrivelse af 8/12 1999 anmodede klageren om, at selskabet dækkede udgiften til vand og kemikalier som en følgeskade. Dette afviste selskabet ved skrivelse af 6/1 2000.

Ved skrivelse af 6/2 2000 redegjorde klageren for sin utilfredshed med selskabets erstatningsopgørelse af skaden på poolen herunder størrelsen af den af selskabet anførte værdiforringelse.

Ved skrivelse af 16/3 2000 fastholdt selskabet afslaget på at dække udgiften til vand og kemikalier. I relation til erstatningsopgørelsen meddelte selskabet i samme skrivelse, at klageren kunne kontakte selskabet for en drøftelse, idet selskabet var ”indstillet på at revurdere værdiforringelsesprocenten”. Af skrivelsen fremgår desuden:

> "Hvordan skaden skal erstattes - pvc-dug, malerbehandling eller fliser er op til Dem. Vores andel udregnes på baggrund af et konkret tilbud på en tilsvarende behandling som den eksisterende. Vi foreslog pvc-dugen, idet den blev anbefalet af B. Swimmingpool ApS og kostede det samme som en malerbehandling.
>
> Deres henvendelse imødeses."

Ved skrivelse af 19/4 2004 meddelte klageren, at han ønskede swimmingpoolen sandblæst, idet han ikke var tryg ved løsningen med pvc-folie, og at han i øvrigt ikke kunne acceptere størrelsen af den af selskabet fastsatte værdiforringelse.

Ved skrivelse af 2/7 2004 meddelte selskabet, at erstatningskravet var forældet med udgangen af 2002, jf. den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. I skrivelse af 1/9 2004 henviste selskabet desuden til, at forsikringsaftalelovens § 29 tillige indeholder en femårig forældelsesfrist, og at kravet ligeledes var forældet efter denne forældelsesbestemmelse.

Klageren har over for nævnet fastholdt, at kravet ikke er forældet, og at selskabet ikke har været berettiget til at gøre en værdiforringelse på 50 % gældende. Klageren påstår desuden selskabet tilpligtet at betale erstatning for vand og kemikalier.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at kravet er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29. Selskabet har desuden fastholdt, at overfladebehandlingens tilstand er en skade i forsikringsbetingelsernes forstand. Årsagen hertil skal efter selskabets opfattelse tilskrives hyppigheden og antallet af overfladebehandlinger, brugen af forskellige produkter eller en kombination af disse. Til støtte herfor henviser selskabet til udtalelse af 14/11 1999, som selskabet har indhentet fra firmaet B. Swimmingpool ApS. Heraf fremgår bl.a.:

> "Acidur er en klorkautsjuk-maling som ikke kan forventes at kunne opmales/genopfriskes i al evighed idet der derved fremkommer en så stor lagtykkelse at det ikke vil kunne holde. Derudover er det vores erfaring, at leverandøren er overgået til en anden recept for en del år siden hvorved der ved opvarmning er væsentlig større risiko for blæredannelser."

Uanset den egentlige grund til overfladens tilstand fastholder selskabet, at den - på grund af slid og ælde - er værdiforringet med 50 %

Klageren bestrider, at der er tale om en nedslidt overfladebehandling. Der er efter klagerens opfattelse alene tale om en forkert behandling af overfladen, og selskabet er derfor ikke berettiget til at gøre værdiforringelse gældende. Da klageren er uenig med selskabet i, at der er tale om mange lag maling, har han over for nævnet anmodet selskabet om at medvirke til at få Teknologisk Institut til at foretage en tykkelsesmåling af poolens malingslag.

Dette har selskabet afvist under henvisning til, at det er klageren selv, der har oplyst selskabet om, at den tidligere ejer havde påført overfladen adskillige lag maling, og at det er disse oplysninger, der er lagt til grund for selskabets vurdering af sagen. Af selskabets skrivelse af 9/8 2005 til nævnet fremgår desuden:

"Som vi tidligere har påpeget, har forsikringstageren haft rig lejlighed til at tage til genmæle over for vores argumentation og bevæggrund for opgørelse til dagsværdi. At forsikringstageren nu finder det belejligt at få målt tykkelsen af overfladebehandlingen hos Teknologisk Institut, får os ikke til at ændre opfattelse herom. I øvrigt er det næppe tilstrækkeligt blot at få målt den samlede tykkelse af overfladebehandlingen, idet tykkelsen af hvert lag kan variere over hele det behandlede areal samt fra behandling til behandling. F.eks. foreskriver Hempel en lagtykkelse på mellem 40 og 100 mym ved anvendelse af Hempatex HI-BIULD 46330. Derfor vil den samlede tykkelse af overfladebehandlingen ikke sige noget entydigt om antallet af overfladebehandlinger.

Samtidig skal vi gentage at Hempel også nævner risikoen for blæredannelser grundet 'indesluttede' opløsningsmidler, hvilket kædes sammen med antallet af malingslag."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 21/8 2005 bl.a.:

"Korrekt udført giver klorkautsjukmaling en langtidsholdbar overflade. Det er en af grundene til, at den bruges i ferskvands- og ballasttanke på skibe. Malingen bliver påført ved skibets bygning, og så bliver disse overflader ikke rørt i resten af skibets levetid.

Min påstand er fortsat, at jeg **ikke** står med en forældet, nedslidt overfladebehandling. Den er blevet behandlet forkert, og derfor blærer den op. B. Swimmingpool ApS kalder det 'overgået til en anden recept' og Hempel kalder det 'indesluttede opløsningsmidler'. Ingen af disse to formuleringer har specielt noget med 'ælde' at gøre, så derfor mener jeg, at AB's anvendelse af værdiforringelse er forkert."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**15. Hvorledes beregnes erstatningen**

15.1. Skadens opgørelse og erstatningens fastsættelse

5. 66.448

15.1.1. Skaden opgøres til det beløb, som efter priserne på skadedagen vil medgå til istandsættelse eller genopførelse af det beskadigede med samme byggemåde på samme sted (nyværdi).

Såfremt værdiforringelsen på grund af alder, brug og forsømt vedligeholdelse umiddelbart før skaden overstiger 30 % af nyværdien, foretages fradrag herfor."

Nævnet udtaler:
3 medlemmer af nævnet finder, at selskabets skrivelse af 16/3 2000 er formuleret som et tilsagn, således at klageren har haft føje til at tro, at selskabet ville igangsætte udbedring af skaden på poolens overflade, når klageren henvendte sig til selskabet om, hvilken af de af selskabet nævnte udbedringsmetoder, der skulle anvendes. Under hensyn hertil, og da selskabet ikke på noget tidspunkt havde gjort klageren opmærksom på, at det ønskede at påberåbe sig forældelsesfristen, finder disse medlemmer, at klagerens krav mod selskabet ikke er omfattet af den særlige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 og derfor fortsat består.

2 medlemmer finder under hensyn til den tid, der gik fra selskabets skrivelse af 16/3 2000 til klageren og til dennes besvarelse heraf den 19/4 2004, at klagerens erstatningskrav er forældet.

Afgørelsen vedrørende forældelsesspørgsmålet træffes efter stemmeflertallet.

Nævnet er enigt med selskabet i, at vand og kemikalier ikke er omfattet af den tegnede ejerskifteforsikring.

Nævnet har ikke på det foreliggende kunnet tage stilling til erstatningens størrelse.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal anerkende, at kravet ikke er forældet, og skal på dette grundlag og under hensyn til det ovenfor anførte vedrørende vand og kemikalier genoptage sagens behandling.

J. Hermann